

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น ๗ ด้าน ตามความบุ่งหนายเฉพาะคั่งนี้คือ

๑. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดบุ่งหนายในชีวิตทางค้านการศึกษาของเด็กปฐกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย
๒. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดบุ่งหนายในชีวิตทางค้านการประกอบอาชีพของเด็กปฐกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย
๓. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดบุ่งหนายในชีวิตทางค้านการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมของเด็กปฐกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย
๔. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดบุ่งหนายในชีวิตทางค้านการปฏิบัติคนต่อไปในการทำหรือผู้ปกครองของเด็กปฐกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย
๕. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดบุ่งหนายในชีวิตทางค้านการสมรสหรือการมีครอบครัวของเด็กปฐกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย
๖. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดบุ่งหนายในชีวิตทางค้านการคุณภาพสมากมักกับผู้อื่นของเด็กปฐกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย
๗. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดบุ่งหนายในชีวิตทางค้านความสงบสุขของตนเองของเด็กปฐกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย

ตารางที่ 1

การเปรียบเทียบความเดลี่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางกิจกรรมการศึกษา

		เก็งปรงค์ (N = 63)			เก็งกระทำผิด (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
1	ข้าพเจาอยากเรียนให้โถะแน่นกี ๆ	3.74	1	.51	3.26	2	.86	3.5603 **
2	ข้าพเจาอยากเรียนให้ผลการเรียนถือว่าเพื่อนทุกคน	3.43	2	.90	2.82	5	1.06	3.3975 **
3	ข้าพเจาอยากศึกษาตอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ (ม.ศ. 4,5)	3.34	3	1.14	2.93	4	1.02	2.1101 *
4	ข้าพเจาอยากงานหนังสือที่กี ๆ	3.20	4	.82	3.24	3	.91	.2571 **
5	ข้าพเจาอยากศึกษาตอนสามเรื่องชั้นปีญญาตรี	2.66	5	1.07	2.13	8	1.10	2.7193
6	ข้าพเจาอยากศึกษาตอนชั้นสูงกว่าปีญญาตรี	2.59	6	1.11	2.04	9	1.13	2.2394 *
7	ข้าพเจาอยากเป็นคนที่คิดตามข่าวและเหตุการณ์ ทางคานการเมือง	2.48	7	.78	2.52	6	.68	.2679
8	ข้าพเจาอยากศึกษาตอนทางคานวิชาชีพในชั้นมัธยม- ศึกษาตอนปลายสายอาชีพ (ม.ศ. 4,5,6) เช่นโรงเรียนพัฒนารถ โรงเรียนช่างกล	2.36	8	1.14	3.32	1	.88	5.2488 **

ตารางที่ 1

(ก) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดงหມายในชีวิตทางด้านการศึกษา

		เก็งป्रกติ (N = 63)			เก็กรหำพิก (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
9	ข้าพเจ้าอยากรู้มากอีกในโรงเรียนฝึกอาชีพระบบสั้น เช่น โรงเรียนสอนชั้นродยนท์ แก่เด็กอ่อนนุ่ม	1.65	9	.86	2.51	7	.95	** 4.0540

* แทนที่รับความมีเบี้ยสำคัญ .05

** แทนที่รับความมีนัยสำคัญ .01

R₁ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเก็งป्रกติR₂ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเก็กรหำพิกอย่างมาก

จากการที่ ๑ คำสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์เรื่องความลำบากตามความต้องการของหัวสังกัดคุณ = .30 แสดงว่าความสัมภาษณ์ของคะแนนเฉลี่ยของหัวสังกัดคุณอยู่ในระดับทำ การจัดลำบากไม่สอดคล้องกัน และไม่มีความสัมพันธ์ที่อันน้อยมากน้อย ($P > .10$)

ในกลุ่มเด็กประถมเรื่องความลำบากความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำบากที่ ๑ อยากเรียนให้โถ่คะแนนที่ ๗ ลำบากที่ ๒ อยากเรียนให้ผลการเรียนดีกว่าเพื่อนทุกคน ลำบากที่ ๓ อยากศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔, ๕ และ ๖) และลำบากสุดท้ายอยากศึกษาต่อในโรงเรียนฝึกอาชีพระยะสั้น เช่น โรงเรียนสอนขับรถยนต์ แก้เครื่องยนต์ ตัดผม

ในกลุ่มเด็กกระทำผิดกฎหมายเรื่องความลำบากตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำบากที่ ๑ อยากศึกษาต่อทางงานวิชาชีพในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔, ๕ และ ๖) เช่น โรงเรียนพิชัยการ โรงเรียนราชวิถี ลำบากที่ ๒ อยากเรียนให้โถ่คะแนนที่ ๗ ลำบากที่ ๓ อยากอ่านหนังสือที่ดี ๆ และลำบากสุดท้ายอยากศึกษาต่อในสูงกว่าปริญญาตรี

เรื่องเกี่ยวกับการอยากเรียนให้โถ่คะแนนที่ ๗ และอยากเรียนให้ผลการเรียนดีกว่าเพื่อนทุกคน หัวสังกัดเรื่องนี้ แต่ละเรื่องเด็กประถมเด็กกระทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .01$ เกี่ยวกับการอยากศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔, ๕ และ ๖) เด็กประถมเด็กกระทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .05$ หัวส่วนเรื่องถังกล่าวเด็กประถมได้ในลำบากความสำคัญสูงกว่าและมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย โดยหัวสังกัดคุณทางก็มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างเรื่องสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหัวสังกัดคุณอยากกระทำในเรื่องถังกล่าว โดยเด็กประถมอยากกระทำมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรักษาต่อจิตใจส่วนปริญญาครั้นนั้น เด็กประถมเด็กจะทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .01$ และในเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรักษาต่อชั้นสองกว่าปีปริญญาครั้นนี้ เด็กประถมเด็กจะทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .05$ ทั้งสองเรื่องถัดกันมา เด็กประถมได้ลำดับความสำคัญสูงกว่าและมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กจะทำผิดกฎหมาย โดยที่เด็กประถมมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างเรื่องสองกว่า 2.50 แต่เด็กจะทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างเรื่องต่อมา 2.50 แสดงว่าเด็กประถมอยากระห�单เรื่องถัดกันมา โดยที่เด็กจะทำผิดกฎหมายไม่ค่อยอยากระห�单เรื่องถัดกันมา

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรักษาทางด้านวิชาชีพในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ (มัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6) ในโรงเรียนพิษยการ ราชกอสติ เด็กประถมเด็กจะทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .01$ โดยที่เด็กจะทำผิดกฎหมายได้ลำดับความสำคัญสูงกว่า และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กประถม โดยเด็กจะทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แต่เด็กประถมมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กจะทำผิดกฎหมายอยากระห�单เรื่องถัดกันมา โดยที่เด็กประถมไม่ค่อยอยากระห�单เรื่องถัดกันมา

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรักษาต่อในโรงเรียนฝึกอาชีพระยะสั้น เชนโรงเรียนสอนชั้บชั้นชั้น ม.๓ เกือร่องยนต์ ทักษะเด็กประถมเด็กจะทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .01$ โดยที่เด็กจะทำผิดกฎหมายได้ลำดับความสำคัญสูงกว่า และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กประถม โดยที่เด็กทั้งสองกลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กทั้งสองกลุ่มนี้ไม่ค่อยอยากรักษาต่อในโรงเรียนฝึกอาชีพระยะสั้น อย่างไรก็ตามเด็กจะทำผิดกฎหมายก็มีแนวโน้มอยากรักษาต่อในโรงเรียนฝึกอาชีพระยะสั้นมากกว่าเด็กประถม

ส่วนเรื่องเกี่ยวกับการอยากร้านหนังสือที่คิด เด็กหงส่องกลุ่มทางก้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 และคงว่าเด็กหงส่อง
กลุ่มอยากร้านหนังสือที่คิด แต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากร้านหนังสือที่คิดตามข่าวและเหตุการณ์ทางด้านการเมือง เด็กกระทำ
ผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แต่เด็กประถมมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 และคงว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายอย่างมากเป็น
คนที่คิดตามข่าวและเหตุการณ์ทางด้านการเมือง โดยที่เด็กประถมอยากร้านหนังสือที่คิดตามข่าวและเหตุการณ์ทางด้านการ
เมือง

ดังนั้นจุดมุ่งหมายในชีวิตรหัองด้านการศึกษาของเด็กประถมจึงมีแนวโน้มไปทางด้านอยากรรียนให้ได้รับผลการเรียนที่ดี
เพื่อศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การเรียนในระดับมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัย ส่วน
จุดมุ่งหมายในชีวิตรหัองด้านการศึกษาของเด็กกระทำผิดกฎหมายมีแนวโน้มไปทางด้านการเรียนตลอดด้านวิชาชีพเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 2
การเปรียบเทียบการเฉลี่ยของคุณูปหมายในชีวิทยาทางค้านการประกอบօภารັດ

		เก็งปรงค์ (N = 63)			เก็งกรหำพิค (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
1	ข้าพเจาอยากประสบความสำเร็จ ในธุรกิจของข้าพเจา	3.60	1	.89	3.30	1	.62	* 2.1771
2	ข้าพเจาอยากเป็นคนที่มีความรับผิด ชอบในการบริหารงานและทำงาน รวมกับผู้อื่น	3.04	2	.77	2.96	2	.69	.4013
3	ข้าพเจาอยากเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ สายวิชาหรืองานที่ทำอยู่	2.94	3	1.11	2.78	3	1.01	.8395
4	ข้าพเจาอยากทำงานส่วนใหญ่	2.78	4	1.15	2.47	4	.47	* 2.0279
5	ข้าพเจาอยากเป็นผู้เชี่ยวชาญทาง ด้านการเงินและการค้า	2.56	5	.96	2.46	5	.89	.6013
6	ข้าพเจาอยากเขียนเรื่องคิด เช่น ทางด้านร้อยแก้ว ร้อยกรอง	2.02	6	.73	2.00	6	.79	.1464

ตารางที่ 2

(ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณูปนัยในชีวิตทางการปกครองอาชีพ

		เด็กประถม (N = 63)			เด็กกระทำพิเศษ (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
7	ข้าพเจาอยากปฏิบัติงานหนักๆ เก็บเงิน และเร่ร่าใจ	1.80	7	.96	1.94	8	1.03	.7830
8	ข้าพเจาอยากมีชื่อเสียงทางด้าน ศิลปะ	1.60	8	.81	1.96	7	1.01	2.1898*
9	ข้าพเจาอยากมีระสมความสำเร็จ ในการแสดงเช่นเป็นนักแสดง	1.49	9	.71	1.48	9	.87	.0701

* แทนที่ระดับความมั่นยึดสำคัญ .05

R₁ = สำคัญความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กประถมR₂ = สำคัญความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กกระทำพิเศษมากย

จากตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสัมพันธ์เรื่องความสำนักบุญกระແນเนเดลี่ของห้องส่องกลุ่ม = .98 แสดงว่า ความลับพันธ์ของกระແນเนเดลี่ของห้องส่องกลุ่ม อยู่ในระดับสูงมาก การจัดลำดับสอดคล้องกัน และมีความลับพันธ์ต่อ กันอย่าง มีนัยสำคัญ ($P < .001$)

ในกลุ่มเด็กประถมและกลุ่มเด็กกระทำผิดกฎหมาย มีการจัดเรียงลำดับความสำคัญกระແນเนเดลี่ที่สอดคล้องกัน คังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรับสมความสำเร็จในธุรกิจของตน ลำดับที่ 2 อยากรับเป็นคนที่มีความรับผิดชอบในการบริหารงานและทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ลำดับที่ 3 อยากรับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสายวิชาหรืองานที่ทำอยู่ และลำดับสุดท้ายอยากรับสมความสำเร็จใน ภาระการสอน เช่นเป็นนักแสดง

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรับสมความสำเร็จในธุรกิจของตน เด็กประถมกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีกระແນเนเดลี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .05$ โดยเด็กห้องส่องกลุ่มได้ให้ลำดับความสำคัญเท่ากัน และค่างกันมีกระແນเนเดลี่ สูงกว่า 2.50 แต่เด็กประถมมีกระແນเนเดลี่สูงกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย แสดงว่าเด็กห้องส่องกลุ่มค่างกันอยากรับสมความ สำเร็จในธุรกิจของตนโดยเด็กปีกต้องมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรับงานสมาย ๆ เด็กประถมกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย มีกระແນเนเดลี่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ $P < .05$ โดยเด็กห้องส่องกลุ่มได้ให้ลำดับความสำคัญเท่ากัน เด็กประถมมีกระແນเนเดลี่สูงกว่า 2.50 ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายมีกระແນเนเดลี่ที่มากกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กประถมอยากรับงานสมาย ๆ โดยที่เด็กกระทำผิดกฎหมาย ไม่ค่อยอยากรับงานสมาย ๆ

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้ซื้อเลี้ยงทางค่านคนครึ่ง เด็กประถมเก็กระหว่างที่พิภูมายังมีความแน่นเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .05$ โดยเด็กกระห่ำพิภูมายังได้ให้ลำบากความสำคัญสูงกว่าและมีความแน่นเฉลี่ยสูงกว่าเด็กประถมเด็กหั้งสองกลุ่มค่านคนครึ่งมีความแน่นเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหั้งสองกลุ่มไม่เคยอยากรู้ซื้อเลี้ยงทางค่านคนครึ่งอย่างไร้ความเด็กกระห่ำพิภูมายังก็นั้นแนวโน้มอยากรู้ซื้อเลี้ยงทางค่านคนครึ่งมากกว่าเด็กประถม

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้เป็นคนหนึ่งความรับผิดชอบในการบริหารงานและทำงานรวมกับผู้อื่น และเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรู้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาหรืองานที่ทำอยู่ แต่ละเรื่องคังก่อว่าเด็กหั้งสองกลุ่มนี้มีความแน่นเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหั้งสองกลุ่มค่างก่ออยากระห้ามในเรื่องคังก่อว่า

เรื่องเกี่ยวกับการเป็นผู้เชี่ยวชาญทางค่านการเงินและการค้า เด็กประถมมีความแน่นเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 ทั้วไปเด็กกระห่ำพิภูมายังมีความแน่นเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กประถมเป็นผู้เชี่ยวชาญทางค่านการเงินและการค้า โดยที่เด็กกระห่ำพิภูมายังไม่เคยอยากรู้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางค่านการเงินและการค้า

ส่วนเรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้เรื่องคิดๆ เช่นทางค่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้ภูมิปัญญาที่คุณเห็นและเราใช้ และเรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้เรื่องความสำเร็จในการแสดง เช่นเป็นนักแสดง แต่ละเรื่องคังก่อว่าเด็กหั้งสองกลุ่มนี้มีความแน่นเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหั้งสองกลุ่มไม่เคยอยากระห้ามในเรื่องคังก่อว่า

คังนั้นจะมุ่งหมายในชีวิตรหั้งค่านการประกอบอาชีพของเด็กประถมเด็กกระห่ำพิภูมายัง จึงไม่ใช่มีความแตกต่างกันมากนัก แต่จะแสดงออกมากอย่างเห็นชัดมีเพียงสามเรื่องคือ เด็กประถมมีจุดมุ่งหมายในชีวิตรหั้งค่านการประกอบอาชีพสูงกว่าเด็กพิภูมายังในเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรู้เรื่องความสำเร็จในธุรกิจของตน และอยากร่วมงานสนับสนุน ฯ ทั้วไปเด็กกระห่ำพิภูมายังมุ่งหมายในชีวิตรหั้งค่านการประกอบอาชีพสูงกว่าเด็กประถมในเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรู้ซื้อเลี้ยงทางค่านคนครึ่ง

ตารางที่ 3

การเปรียบเทียบการเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตรทางก้านการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม

	เด็กปฐมวัย (N = 63)	เด็กกระทำผิด (N = 63)			t		
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.			
1. ข้าพเจาอยากให้ประชาชนมีความ							
เสนอภาก	3.16	1	.75	3.11	1	.95	.3253
2. ข้าพเจาอยากช่วยให้ทุกคนเข้าใจ							*
ชึ้นกันและกัน	3.12	2	.74	2.70	10	1.16	2.3455
3. ข้าพเจาอยากช่วยเหลือบุตรหลานที่							
กำลังได้รับความลำบาก	3.11	3	.62	2.94	4	.74	1.3866
4. ข้าพเจาอยากให้สังคมเจริญกว่า							
ที่เป็นอยู่	3.04	4	.71	2.95	3	.78	.5975
5. ข้าพเจาอยากให้ประชาชนอยู่							
กี กินคีและมีงานทำ	3.03	5	.81	2.96	2	.72	.5081
6. ข้าพเจาอยากให้คนประดิษฐ์หรือ							
ก็แปลงสิ่งผลิตและเครื่องมือ เครื่อง							
ใช้ที่เป็นประโยชน์	3.00	6	.84	2.62	12	.97	* 2.3926

ตารางที่ 3 (ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณูปหมายในชีวิตรหง้านการสร้างปรายใช้ชน์ให้แก่สังคม

		เด็กประถม (N = 63)			เด็กกระหัพิก (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
7.	ข้าพเจาอยากมีส่วนช่วยให้ประชาชนมีความสุข							
	ความเสมอภาค	2.96	7	.73	2.66	11	.87	2.0111*
8.	ข้าพเจาอยากมีส่วนช่วยให้ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีงานทำ	2.95	8	.79	2.86	5	.72	.6627
9.	ข้าพเจาอยากร่างงานที่จะช่วยให้สังคมเจริญก้าวหน้า	2.94	9	.85	2.78	7	.76	1.1050
10.	ข้าพเจาอยากรู้เรื่องนี้มีความสุข	2.92	10	.82	2.74	8	.89	1.1711
11.	ข้าพเจาอยากรู้เรื่องนี้เพื่อความสุขของผู้อื่น	2.84	11	.81	2.79	6	.91	.5232
12.	ข้าพเจาอยากมีส่วนช่วยให้คนนี้มีความสุข	2.74	12	.82	2.71	9	.82	.2037
13.	ข้าพเจาอยากรู้เรื่องนี้แล้วความสามารถของตน	2.63	13	.88	2.34	15	.96	1.6929

ข้อ�่วงที่ ๓ (ค่อ) การเปรียบเทียบความเดลี่ของความหมายในวิทยาทางด้านการสร้างปรัชญาชนให้แก่สังคม

		เด็กปฐกติ (N = 63)			เด็กกระทำผิด (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
14.	ข้าพเจาอยากมีความสำคัญทางด้าน							
	งานสาธารณะโดยชน	2.62	14	.80	2.60	14	.84	.1358
15.	ข้าพเจาอยางสร้างเทคโนโลยีทาง							
	ด้านวิทยาศาสตร์	2.46	15	.85	2.32 ✓	16	.85	.9168
16.	ข้าพเจาอยางสร้างทฤษฎีใหม่ ๆ ทาง							
	ด้านวิทยาศาสตร์	2.42	16	.92	2.26 ✓	18	.88	.9895
17.	ข้าพเจาอยากเป็นนักที่พาทันชื่อเดียง	2.41	17	1.02	2.28 ✓	17	1.13	.6725
18.	ข้าพเจาอยางสร้างงานทางด้านกีฬาที่กี							
	เช่น งานด้านการวิเคราะห์ภาพ ปั้น แกะสลัก	2.38	18	.90	2.61	13	1.02	1.2732

* แทนที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .05

R₁ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กปฐกติ

R₂ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กกระทำผิดกฎหมาย

จากการที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์เรียงตามลำดับมากตามลำดับของห้องชุดกุน = .79 แสดงว่าความสัมพันธ์ของ
คะแนนเฉลี่ยของห้องชุดกุนอยู่ในระดับสูง การจัดลำดับสหสัมพันธ์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .001$)

ในกลุ่มเด็กปกติ เรียงลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรู้ประชานมีความเสมอภาค
ลำดับที่ 2 อยากรู้วัยให้ทุกคนเข้าใจซึ้งกันและกัน ลำดับที่ 3 อยากรู้วัยเหลือผู้อื่นที่กำลังได้รับความสำมหาก และลำดับสุด
ท้ายอยากรู้งานทางคานศิลป์ที่ เช่นงานด้านการวาดภาพ เป็น แกะสลัก

ในกลุ่มเด็กกระทำมิภิกุหมายเรียงลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรู้ประชานมีความ
เสมอภาค ลำดับที่ 2 อยากรู้ประชานอยู่ที่ กินดี และมีงานทำ ลำดับที่ 3 อยากรู้สังคมเจริญกว่าที่เป็นอยู่ และลำดับ
สุดท้ายอยากรู้งานทางคานศิลป์ เช่นงานด้านการวาดภาพ ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้วัยให้ทุกคนเข้าใจซึ้งกันและกัน เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้วัยในประดิษฐ์หรือคัมแบล็งส์ผลิต
และเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ และเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรู้ส่วนรวมให้ประชานมีความเสมอภาค แต่เรื่องคัม
บล็อกความสำคัญมากกว่าเด็กกระทำมิภิกุหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .05$ เด็กปกติได้ให้ลำดับ
ความสำคัญสูงกว่าเด็กกระทำมิภิกุหมาย เด็กห้องชุดทางก้มีคะแนนเฉลี่ยในแต่ละเรื่องตั้งแต่กว่า 2.50 แต่เด็กปกติมี
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กกระทำมิภิกุหมาย แสดงว่าเด็กห้องชุดทางก้มอยากรู้ประทำในเรื่องดังกล่าว โดยเด็กปกติอยากร
กระทำในเรื่องคัมบล็อกความมากกว่าเด็กกระทำมิภิกุหมาย

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้ประชานมีความเสมอภาค อยากรู้วัยเหลือผู้อื่นที่กำลังได้รับความสำมหาก อยากรู้
สังคมเจริญกว่าที่เป็นอยู่ อยากรู้ประชานอยู่ที่ กินดี และมีงานทำ อยากรู้ส่วนรวมให้ประชานอยู่ที่ กินดี และมีงานทำ

อยากรำงงานที่จะช่วยให้สังคมเจริญก้าวที่เป็นอยู่ อยากรู้ว่ามีความสุข อยากรู้ว่ามีความสุขของบุคคล อยากรู้ว่ามีส่วนช่วยให้บุคคลมีความสุข และอยากรู้ว่ามีความสำคัญทางด้านงานสาธารณสุขและประโยชน์ แต่ละเรื่องกังกล่าว เด็กหั้งสองกลุ่มต่างก็มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหั้งสองกลุ่มต่างก็อยากระทำในเรื่องกังกล่าว

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้เห็นคนอื่นแสดงความสามารถของตน เด็กปีก็มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 ส่วนเด็กกระทำมิคุณหมายมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กปีกต้องยากรู้เห็นคนอื่นแสดงความสามารถของตน โดยที่เด็กกระทำมิคุณหมายไม่ค่อยอยากรู้เห็นคนอื่นแสดงความสามารถของตน

ส่วนเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรู้ทางเทคนิคใหม่ ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์ อยากรู้ทางดูดูใหม่ ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์ อยากรู้เป็นนักกีฬาที่มีเชือดเสียงและอยากรู้ทางด้านทางค้นคว้าและปัจจัย เน้นงานด้านการวัดภาพ มัน แกะสลัก แต่ละเรื่องดังกล่าว เด็กหั้งสองกลุ่มต่างก็มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหั้งสองกลุ่มไม่ค่อยอยากระทำในเรื่องดังกล่าว

กังนันจุกุ่งหมายในชีวิตทางด้านการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมของเด็กปีกับเด็กกระทำมิคุณหมาย จึงไม่สูงมีความแตกต่างกันมากนัก แต่แสดงออกมากอย่างเด่นชัดมีเพียงความเรื่องคือ เด็กปีกมีจุกุ่งหมายในชีวิตทางด้านการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมสูงกว่าเด็กกระทำมิคุณหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรู้ว่าให้หูกันเข้าใจซึ้งกันและกัน อย่างคิดคันประคัญช์หรือก็คับเปล่งสิงผลิตและเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ และอยากรู้ว่ามีส่วนช่วยให้ประชาชนมีความเสมอภาค

ตารางที่ 4

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของชุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านการปฏิบัติตนตอบนิความารคາ หรือ ผู้ปักกรอง

	เก็งประกติ (N = 63)			เก็กระห่ำพิค (N = 63)			t
	$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
1. ข้าพเจาอยากสอนองค์นิความารคາ หรือผู้ปักกรองที่ไม่เขียงกูมา	3.90	1	.32	3.86	1	.35	.6644
2. ข้าพเจาอยากทำสิ่งทาง ๆ ชั่งจะทำ ให้บิความารคากาหรือผู้ปักกรองภาคภูมิใจ ในตัวข้าพเจา	3.80	2	.51	3.73	2	.44	.2333

R₁ = ลำดับความสำคัญความแนแนเดลี่ของกลุ่มเก็งประกติ

R₂ = ลำดับความสำคัญความแนแนเดลี่ของกลุ่มเก็กระห่ำพิคกูหมาย

จากตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์เรียงลำดับตามขนาดของหั้งสองกลุ่ม = 1 แสดงว่าการจัดลำดับของหั้งสองกลุ่มสอดคล้องกัน

ในกลุ่มเด็กปกติ และกลุ่มเด็กกระทำผิดกฎหมาย มีการจัดเรียงลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยที่สอดคล้องกันดังนี้ ลำดับที่ 1 อย่างสนองคุณบิภารการค่าหรือผู้ปักรองที่ได้เลี้ยงคุณ ลำดับที่ 2 อย่างทำสิ่งท่าง ๆ ซึ่งจะทำให้มีภารการค่าหรือผู้ปักรองภายนอกมีใจ

เรื่องเกี่ยวกับการอยางสนองคุณบิภารการค่า หรือผู้ปักรองที่ได้เลี้ยงคุณ และในเรื่องเกี่ยวกับการอยางทำสิ่งท่าง ๆ ซึ่งจะทำให้มีภารการค่าหรือผู้ปักรองภายนอกมีใจ แก้และเรื่องคังกลัวเด็กหั้งสองกลุ่มทางกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหั้งสองกลุ่มทางกอย่างกระทำในเรื่องคังกลัว

คังนั้นจุ่นมายในชีวิตทางค้านการปฏิบัติคนด้อยคุณภาพหรือผู้ปักรองของเด็กปกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนที่แสดงออกมากойเกนชัก

ตารางที่ 5

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มหมายในชีวิตรทางด้านการสูบสหัสการน้ำหรือบุหรี่ครัว

	เด็กปreadติ (N = 63)	เด็กกระทำพิก (N = 63)			<i>t</i>			
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.				
1.	ข้าพเจาอยากเป็นนิคตี้	3.65	1	.43	3.58	1	.65	.7071
2.	ข้าพเจาอยากเป็นสามีที่ดี	3.59	2	.82	3.40	3	.71	1.3062
3.	ข้าพเจาอยากให้บุตรชิคาอยู่ใน โอลวะ	3.58	3	.73	3.49	2	.74	.6823
4.	ข้าพเจาอยากมีภรรยาที่ดี	3.25	4	1.00	3.20	4	1.01	.2770

R₁ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กปreadติ

R₂ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กกระทำพิกหมาย

จากตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยของหั้งสองกลุ่ม = .80 แสดงว่า
ความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยของหั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับสูง การจัดลำดับสอดคล้องกัน

ในกลุ่มเด็กปreadติเรียงลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยໄไป็คั่งนี้ ลำดับที่ 1 อย่างเป็นนิคตี้ ลำดับที่ 2
อย่างเป็นสามีที่ดี ลำดับที่ 3 อย่างให้บุตรชิคาอยู่ในโอลวะ และลำดับสุดท้ายอย่างมีภรรยาที่ดี

ในกลุ่มเด็กกระทำผิดกฎหมายเริ่งลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรเป็นมิค่าที่
ลำดับที่ 2 อยากรให้บุตรชีวิตอยู่ในโควต้า ลำดับที่ 3 อยากรเป็นสามีที่ดี และลำดับสุดท้ายอยากร่มีภรรยาที่ดี

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรเป็นมิค่าที่ดี อยากรเป็นสามีที่ดี อยากรให้บุตรชีวิตอยู่ในโควต้า และอยากร่มีภรรยาที่ดี
แต่ละเรื่องถังกล่าวเด็กหงส่องกลุ่มทางก็มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหงส่องกลุ่มทางก็อยากระทำในเรื่อง
ถังกล่าว

ถังนั้นจุดมุ่งหมายในชีวิตทางก้านการสมรสหรือการมีครอบครัวของเด็กประถมเด็กกระทำผิดกฎหมาย จึงไม่มี
ความแตกต่างกันอย่างชนิดที่แสดงออกมากโดยเห็นชัด

ตารางที่ 6

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตรหงค์ด้านการอบรมหานักเรียนกับผู้สอน

		เก็งปรงค์ (N = 63)			เก็งกระทำผิด (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
1.	ข้าพเจาอยากให้ผู้สอนรักใคร่และไว้วางใจข้าพเจา	3.52	1	.71	3.46	2	.73	.4640
2.	ข้าพเจาอยากทำค่าว่าให้เป็นที่รักใคร่ไว้	3.41	2	.58	3.48	1	.64	.7293
3.	ข้าพเจาอยากรักษาซื่อสัตย์เสียงของหมูคณะ	3.40	3	.68	3.34	4	.71	.4804
4.	ข้าพเจาอยากเป็นคนที่สามารถทำงานร่วมกับผู้สอนได้	3.38	4	.61	3.32	5	.63	.5386
5.	ข้าพเจาอยากมีผู้ร่วมงานที่ดี	3.36	5	.70	3.19	6	.77	1.2859
6.	ข้าพเจาอยากเป็นหัวหน้าของผู้สอน	3.14	6	.68	2.90	12	.92	1.5141
7.	ข้าพเจาอยากให้ทุกคนเข้าใจช่องกันและกัน	3.04	7	.73	2.96	10	.66	.7200
8.	ข้าพเจาอยากมองผู้สอนในแง่ดี	3.03	8	.74	3.00	9	.75	.2242

ตารางที่ 6 (ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตรหงานการศึกษาสماกนักป่อน

		เด็กป្រកតិ (N = 63)			เด็กរាជាំង (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
9.	ขาดเจาอยากให้บุตรเป็นคนดี							
	และสนับสนุนขาดเจา	3.02	9	.87	5.11	8	.93	.5566
10.	ขาดเจาอยากเป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัว	3.00	10	.84	3.38	3	.77	2.6261**
11.	ขาดเจาอยากรับฟังความคิดเห็นของ							
	บุตร	2.98	11	.74	2.92	11	.86	.3488
12.	ขาดเจาอยากให้บุตรเป็นขาดเจา							
	เป็นคนดี	2.95	12	.87	3.12	7	.91	1.0632
13.	ขาดเจาอยากให้บุตรรับฟังความคิดเห็น							
	ของขาดเจา	2.94	13	.65	2.65	15	1.08	1.8114
14.	ขาดเจาไม่อยากทำตัวเป็นภาระกับบุตร	2.92	14	.95	2.73	14	1.12	1.0188
15.	ขาดเจาอยากให้รับการยกย่อง ยอมรับ							
	และนับถือจากบุตร	2.87	15	.14	2.83	13	1.04	.3001
16.	ขาดเจาอยากเป็นบุญสำหรับบุตร	2.34	16	.92	2.40	16	1.05	.3384

** แทนที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01

R_1 = ลักษณะความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กปฐมวัย

R_2 = ลักษณะความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กกระทำพิภูมาย

จากการที่ 6 ก้าวมประสิทธิ์แห่งสัมพันธ์เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยของหงส่องกลุ่ม = .81 แสดงว่าความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยของหงส่องกลุ่มอยู่ในระดับสูง การจัดลำดับสอดคล้องกัน และมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมั่นใจสำคัญ ($P < .001$)

ในกลุ่มเด็กปฐมวัยเรียงลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรู้อื่นรักใครและไว้วางใจคนเอง ลำดับที่ 2 อยากรู้ตัวให้เป็นพี่รักใคร ไว้วางใจจากผู้อื่น ลำดับที่ 3 อยากรักษาชื่อเรียนของหมากะ และลำดับสุดท้ายอยากรู้เป็นผู้นำในชุมชน

ในกลุ่มเด็กกระทำพิภูมายเรียงลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรู้ตัวให้เป็นพี่รักใคร ไว้วางใจจากผู้อื่น ลำดับที่ 2 อยากรู้อื่นรักใครและไว้วางใจคนเอง ลำดับที่ 3 อยากรู้เป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัว และลำดับสุดท้ายอยากรู้เป็นผู้นำในชุมชน

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้เป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัว เด็กปฐมวัยและเด็กกระทำพิภูมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมั่นใจสำคัญที่ระดับ $P < .01$ โดยเด็กกระทำพิภูมายได้ให้ลำดับความสำคัญสูงกว่าและมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่เกิดหงส่องกลุ่มทางกิจกรรมคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหงส่องกลุ่มทางกิจกรรมอยากรู้เป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัว โดยเด็กกระทำพิภูมายอยากรู้เป็นผู้ใหญ่ และรู้จักปรับตัวมากกว่าเด็กปฐมวัย

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้ว่าตัวให้เป็นที่รักให้ไว้วางใจจากผู้อื่น อยาก
รักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ อยากเป็นคนที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี อยากมีผู้ร่วมงานที่ดี อยากเป็นที่รับพ่อของผู้อื่น
อย่างให้ทุกคนเข้าใจซึ่งกันและกัน อย่างมองผู้อื่นในแง่ดี อยากให้ผู้อื่นเห็นความสามารถและสมบัติ อยากรับฟังความ
คิดเห็นของผู้อื่น อยากให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองเป็นคนดี อยากให้ผู้อื่นรับฟังความคิดเห็นของคนไม่ใช่ตัวเป็นภาระกับผู้อื่น
และอย่างไรรับการยกย่อง ยอมรับและนับถือจากผู้อื่น แต่ละเรื่องถึงกล่าวเด็กหั้งส่องกลุ่มทางก็มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50
แสดงว่าเด็กหั้งส่องกลุ่มทางก็อยากระทำในเรื่องถึงกล่าว

ส่วนเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากรู้เป็นผู้นำในชุมชน เด็กหั้งส่องกลุ่มทางก็มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 แสดงว่าเด็ก
หั้งส่องกลุ่มไม่ค่อยอยากรู้เป็นผู้นำในชุมชน

ถังน้ำรุ่มนุ่มหมายในชีวิตทางด้านการศึกษาสماครมกับผู้อื่นของเด็กประถมเด็กกระทำผิดกฎหมาย จึงไม่สร้างมีความ
แตกต่างกันมากนัก แต่ที่แสดงออกมากอย่างเห็นชัดมีเพียงเรื่องเดียว คือ เด็กกระทำผิดกฎหมายนี้รุ่มนุ่มหมายในชีวิตทางด้านการ
ศึกษาสماครมกับผู้อื่นสูงกว่าเด็กประถม ในเรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้เป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัว

ตารางที่ 7

การเปรียบเทียบความสัมภัยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านความสัมภัยของคนเอง

		เด็กปread กิ (N = 63)			เด็กกราท่ามิก (N = 63)			t
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	
1	ข้าพเจาอยากมีสี่ข้าพกอยเสนอ	3.60	1	.72	3.49	2	.54	.9624
2	ข้าพเจาอยากมีความสุขในมันปลาย ของชีวิต	3.52	2	.81	3.42	4	.71	.7310
3	ข้าพเจาอยากมีความสุขหวานพอใจ ในชีวิต	3.50	3	.73	3.44	3	.77	.4451
4	ข้าพเจาอยากหาความมุ่งหมายที่ แทจริงในชีวิต	3.44	4	.66	3.40	5	.79	.3060
5	ข้าพเจาอยากปฏิบัติตามหลักธรรม ในศาสนา	3.26	5	.77	3.02	7	.80	1.7021 **
6	ข้าพเจาอยากมีอิสรภาพในการดำรงชีวิต	3.24	6	.84	3.63	1	.60	2.9748
7	ข้าพเจาอยากมีเครื่องยคเหนี่ยว ประจำใจ เช่นสุภาษีต	3.14	7	.88	2.96	8	1.00	1.0638
8	ข้าพเจาอยากมีฐานะการเงินดี	3.12	8	1.00	3.04	6	1.04	.4366

ตารางที่ 7 (ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตร่างกายความสัมบูรณ์ของคนเอง

		เด็กปฐกติ (N = 63)				เด็กกระทำผิด (N = 63)			
		$\bar{X}$	R ₁	S.D.	$\bar{X}$	R ₂	S.D.	t	
9	ข้าพเจาอยากมีเวลาสำหรับการพักผ่อนและหาความสุขในชีวิต	3.06	9	.99	2.87	9	.98	1.0740	
10	ข้าพเจาอยากใช้ชีวิตให้ดีเยี่ยม								
	ธรรมชาติ	2.82	10	1.00	2.68	12	1.12	.7718	
11	ข้าพเจาอยากเป็นคนที่สันใจและเข้ารวมในกิจกรรมทางการศึกษา	2.80	11	.85	2.73	10	.65	.5151	
12	ข้าพเจาอยากห้อง เที่ยวเดินทาง	2.32	12	1.06	2.69	11	1.03	1.9180	

** แทนที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

R₁ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กปฐกติ

R₂ = ลำดับความสำคัญตามคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเด็กกระทำผิดอย่างมาก

จากตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสัมพันธ์เรื่องความสำคัญคะแนนเฉลี่ยของหงส่องกลุ่ม = .84 แสดงว่าความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยของหงส่องกลุ่มอยู่ในระดับสูง การจัดลำดับสอดคล้องกัน และมีความสัมพันธ์กับภายนอกมีอิทธิพล ($P < .001$)

ในกลุ่มเด็กประถมเรื่องลำดับความสำคัญความคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรู้สึกภาพก่ออยู่เสมอ ลำดับที่ 2 อยากรู้ความสุขในบ้านปลายช่วงชีวิต ลำดับที่ 3 อยากรู้ความสุขความพอใจในชีวิต และลำดับสุดท้ายอยากรู้ความเห็นทาง

ในกลุ่มเด็กกระทำผิดกฎหมายเรื่องลำดับความสำคัญความคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อยากรู้สึกกระทำการชีวิต ลำดับที่ 2 อยากรู้สึกภาพก่ออยู่เสมอ ลำดับที่ 3 อยากรู้ความสุขความพอใจในชีวิต และลำดับสุดท้ายอยากรู้ชีวิต ใกล้เคียงธรรมชาติ

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้สึกกระทำการชีวิต เด็กประถมและเด็กกระทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $P < .01$ เด็กกระทำผิดกฎหมายได้ให้ลำดับความสำคัญสูงกว่า และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กประถม โดยที่เด็กหงส่องกลุ่มทางก้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหงส่องกลุ่มทางก้มอยากรู้สึกกระทำการชีวิต โดยเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากรู้สึกกระทำการชีวิตมากกว่าเด็กประถม

เรื่องเกี่ยวกับการอยากรู้สึกภาพก่ออยู่เสมอ อยากรู้ความสุขในบ้านปลายช่วงชีวิต อยากรู้ความสุขความพอใจในชีวิต อยากรู้ความมุ่งหมายที่แท้จริงในชีวิตอย่างปฏิบัติความหลักธรรมในศาสนา อยากรู้เรื่องยืดเหยียบประจำใจ เช่น ญาณิท อยากรู้งานการเงินดี อยากรู้เวลาสำหรับการพักผ่อนและความสุขในชีวิต อยากรู้ชีวิตใกล้เคียงธรรมชาติ และอยากรู้เป็นคนที่สนใจและเข้าร่วมในการอบรมทางก้านศาสนา และเรื่องกังกล่าวเด็กหงส่องกลุ่มทางก้มมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กหงส่องกลุ่มทางก้มอยากรู้กระทำการชีวิตมากกว่าเด็กหงส์

ส่วนเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากร้องเที่ยวเดินทาง เด็กปีกมีคะแนนเฉลี่ยค่ากว่า 2.50 ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมาย มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 แสดงว่าเด็กปีกไม่ชอบอยากร้องเที่ยวเดินทาง ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากร้องเที่ยวเดินทาง

ดังนั้นจึงหมายในชีวิททางด้านความสัมผัสร่องคนของเด็กปีก ภัยเด็กกระทำผิดกฎหมาย จึงไม่ใช่มีความแตกต่างกันมากนัก แต่เด็กดองความอยาจเดินทาง มีเพียงเรื่องเดียว คือ เด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิททางด้านความสัมผัสร่องคนสูงกว่าเด็กปีกในเรื่องเกี่ยวกับการอยากมีอิสระในการกำรงชีวิต